

העידו שהוא אותו שיצא עמהם מקורטובא לאספמיא, לא חיישינן הואיל ולא הוחזקו שני יצחק ריש גלותא בקורטובא. ואמרינן כאן נמצא כאן היה, ואין תולין באדם אחר שאינו ידוע(4).

ומביא אביי ראייה לדבריו:

אמר אביי: מנא אמינא לה דחיישינן לשני יוסף בן שמעון?

דחהו גיטא, דאשתכח בנהרדעא והאשה עומדת לפנינו ותובעת את הגט.

וכתיב בגיטא: בצד קלוניא מתא, שם עיר בארץ נהרדעא(5) אנא בן חורין מליתן מס אנדרולינאי נהרדעא, פטריית ותרכיית ית פלוניא אנתתי, שהוא לשון גירושי אשה, ושלחה אבוה דשמואל לקמיה דרבי יהודה נשיאה לשאול אי חיישינן לאנדרולינאי אחר שכתב גיטא או לא.

ושלח ליה רבי יהודה נשיאה: תיבדק כל ארץ נהרדעא כולה!

אלמא לא אמרינן מקלוניא היה נמצא, ומשם היה, ולא תהא צריכ בדיקה אלא קלוניא עצמה.

שלחו מהתם, מאספמיא, שליח לקורטובא, להודיע כי איש אחד ששמו יצחק ריש גלותא, בן אחתיה דרב ביבי, הוה קאזיל, הלך, מקורטובא לאספמיא, ושכיב. אבל לא היו העדים שהעידו שהוא הגיע עמהם לאספמיא, וידעו שזה הוא שמו [וגם לא אנשי אספמיא], מכירים שיהא זה אותו יצחק של קורטובא, שיצא ולא חזר(2).

והיתה השאלה: מי, האם חיישינן לתרי יצחק המכונים "ריש גלותא", ויצחק זה שמת, איש אחר הוא, ואילו יצחק ריש גלותא שיצא מכאן הלך למקום אחר, ועדיין חי הוא.

או לא חיישינן להכי, ותלינן שיצחק המכונה ריש גלותא שהיה דר בקורטובא הוא המת, הואיל ולא הוחזקו שנים עם אותו השם בעיר אחת(3).

אביי אמר, חיישינן. משום שהשירות מצויות היו, וקיימא לן במסכת גיטין כי במקום שהשירות מצויות, אע"פ שלא הוחזקו שני יוסף בן שמעון, חוששין לשני יוסף בן שמעון. ולפיכך, יבדק כל העולם שמא יש יצחק ריש גלותא אחר בסוף העולם.

רבא אמר, כיון שהעדים שראו בו שמת

חיישינן שמא הראשון אול והאי אחרינא הוא או לא. רשב"א. וכ"כ בריטב"א.

4. ולא אמרו בגיטין לחוש לשני יוסף בן שמעון אלא רק במקום שאי אפשר לומר כאן נמצא כאן היה, רשב"א ור"ן.

5. לפי הרשב"א קלוניא היא צד שבעיר נהרדעא.

גלותא, כמו שביארו לקמן את שיטת רבא דלא חיישינן כיון שאין ממנין שני ראשי גליות במקום אחד.

2. ריטב"א ור"ן.

3. מדקא מייתי להאי עובדא גבי עובדא דשומשומי, וכן גבי פלוגתא דחוששין שמא פינן או לא, משמע דאותו נידון דלעיל הוא, אי